

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg kan oplyse hr. Christian Mejdahl om, at økologerne ikke har nogen præferencestilling. De skal bare have gennemsnitligt den samme støtte pr. ha på den dyrkningsmetode, de har, som det konventionelle landbrug.

Efterhånden som hektarstøtterne afvikles, får økologerne bedre og bedre konkurrencevilkår i forhold til konventionel drift, og det hænger sammen med, som hr. Christian Mejdahl udmærket ved, at netop hektarstøtteordningerne primært er til korn, raps og andre afgrøder, som ikke har nær så stort et omfang i det økologiske sædskitte, hvor der er tale om græs. Det er det, der ligger i det. Så hr. Christian Mejdahl burde godt kunne stemme for vores dagsorden efter den afklaring.

Det andet, jeg gerne vil spørge hr. Christian Mejdahl om, er: Er det rigtigt forstået, at landbrugsstøtteordningerne skal køres langsomt ned i takt med den øvrige verden, og betyder det så, at efter optagelsen af Østeuropa skal danske landmænd have 50 øre i støtte, hver gang de producerer for 1 kr. og sælger deres varer i Østeuropa? Det vil sige, at Østeuropa kommer med ind på 2. klasse? Er det det, Venstre tilbyder Østeuropa i fællesskabet?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg kunne godt have lyst til at stille et spørgsmål til Danmarks liberale partis ordfører, for et sted, hvor jeg mener at Venstre virkelig er eksperter, er, hvor det gælder planøkonomien. Der er jo ikke et parti i det her land, der har så stort et medansvar for planøkonomien og dens udskjelser som partiet Venstre.

Det spørgsmål, jeg gerne vil have en ekspertudtalelse om, er: Kan der ikke være en anden måde at afvikle den planøkonomi på end hele tiden at fremføre, at vi ikke må gå et skridt, før alle andre også er gået skridtet? Eller sagt på en anden måde: Hvorfor er Venstres melding i den her diskussion dybest set, at det her skal gå meget langsomt, og at EU under ingen omstændigheder må gå før resten af verden?

Det var i hvert fald den tale, jeg hørte komme ud af Venstres ordførers mund. Der kom nogle ja'er til afvikling af systemet, men hver gang, der skulle tænkes på, hvordan det skulle gøres, blev det noget med, at vi skal have de andre med, de skal også komme først, osv.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Til hr. Bent Hindrup Andersen, der sagde, at vi lægger det ud, som om vi langsomt skal have støtten ned, og hvad så med de central- og øst-europæiske lande?

Vi skal afvikle landbrugsstøtten i den takt, der kan være enighed om i det fællesskab, som vi er medlem af. Og de central- og østeuropæiske lande skal med i det fællesskab hurtigst muligt, og i de optagelsesforhandlinger, der dér føres, må man tage højde for, at de også får rimelige konkurrencevilkår.

Det, de først og fremmest er interesseret i, er formentlig at komme med i de markedsordninger, som vi har, eller få det frie marked, som en optagelse vil give.

Hr. Steen Gade beder om ekspertudtalelser. Dem skal han så få. Når jeg her siger på Venstres vegne, at vi skal afvikle støtten gradvis og ligeligt, er grunden, at hvis ikke vi gør det, når vi snakker om den fælles støtte, så får vi en ulige konkurrence.

Hvis vi snakker om den nationale støtte, kan vi jo, når som helst vi vil, afvikle den, forudsat at vi så også samtidig letter landbruget for de omkostninger, specielt de særbyrder, som er pålagt landbruget. Den borgerlige regering viste, at man godt ville være med til at afvikle støtteordningerne i 1980'erne, men da kunne der ikke samles flertal for, at landbruget fik den berettigede kompensation, som der ligger i at afvikle særbyrderne. Det var fejlen ved det.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg synes, det er prisværdigt, at hr. Christian Mejdahl i hvert fald anviser en vej for, hvordan man skal finansiere optagelsen af Østeuropa. Det kunne vi ikke få vristet ud af Socialdemokratiet. Socialdemokratiet ville jo både blæse og have mel i munden på én gang og ikke forholde sig til det, sagen drejede sig om.

Så jeg vil gerne spørge hr. Christian Mejdahl helt tydeligt for at være sikker på, at jeg har forstået det rigtigt: Er det sådan at opfatte, at Østeuropa og Centraleuropa ikke skal have del i landbrugsstøtteordningerne, hektarstøtten helt præcist?

Den anden ting, jeg også godt kunne tænke mig at få bekræftet – og jeg tror egentlig, vi har et enigt Folketing bag – er, at omsættelige kvoter er en død fisk i Danmark. Det skal vi aldrig nogen sinde have, specielt ikke efter de iagtt-